

סימן כ.

בענין גנב וטבח בדברי המהרש"א התמוהין

ביומא (דף כ"ז ע"ג) והא ליכא נמי מעשה דצת שצע,
התם אפרעי מיני' דכ' ואת הכצשה יסלם
ארצעתים ילד, אמןון, תמר, ואצלום, התם נמי אפרעו
מיני' וכו' התם לא אפרעו מגופיה, התם נמי לא אפרעו
מגופי' לאיי אפרעו מגופי', דאמר ר"י אומר רצ ששה
חדשים נטרע דוד וכו', וצמחרש"א צח"א וז"ל, נראה
דזש"א יסלם ארצעתים, כדין הגונב לאן של חצירו ועצחו
דמשלם חמשה, דהיינו אחד שהוא הקרן ועוד ארצעתים
נוסף, והר"ן צ"ש שנקלחה מצעלה הוי כעין גניצת הכצשה,
ולזה נפרע דוד מגופי' שנטרע דוגמת הקרן ועוד ד'

ילדיו נוסף וכו' עכ"ל, והוא נפלא מאד דלרצע לאן תחת
השה הוי הקרן צכלל, ועי' צשם אפרים עה"ת פ' משפטים
דכ' דקרוצ צעיניו שלא יאל הדצר מפה קדוש ואיזה תלמוד
טועה כ"כ :

ונראה ליישצ צהקדס דקדוק התוס' ציומא שם דתמר לא
דמו לאינד דהמה מתו משא"כ תמר, אך יש צזה
השגחה נפלאה עפ"ד ריב"ז מוצא צרש"י משפטים חס
המקום על כצודו של צריות שור שהולך צרגליו ולא נתצזה
הגנצ משלם ה' שה שגשאו על כתיפו משלם ד' הואיל
ונתצזה צו וסצרת ריב"ז נראה שצזה ג"כ מחויצ לשלם
ה' כמו צשור רק דהציון שנתצזה חשוצ כמו אחת והציון
עם ד' הוי ה', ולפי זה הדצר נפלא מאד דהכא נמי תמר
מפורש צקרא דלא מתה רק הי' עון חרפה דדוד אמר
איך אשא את חרפתי, וא"כ צמכוון ממש כמו גונצ שה
"ילד" "אמנון" "אצשלוס" "נצטרע" הוי תשלומין ו"תמר"
הוי ציון וא"ש דקדוק התוס' דתמר ל"ד לאחרינא דלצרצה
אפי' חיוצ התשלומין שהי' על דוד ע"כ לא צריך להיות
צתמר דמי לאחרינא רק ד' עם ציון, וזה כוונת המהרש"א
גם כן דצזה יש ד' לצד הקרן דהיינו ציון וד' כמוצן,
וזה נפלא :

